

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Прзз 19/2021
27.12.2021. године
Београд

У ИМЕ НАРОДА

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Катарине Манојловић Андрић, председника већа, Гордане Џакула, Дубравке Дамјановић, Светлане Томић Јокић и Милене Ракић, чланова већа, са саветником Врховног касационог суда Драгицом Вранић, као записничарем, одлучујући о захтеву за заштиту законитости Републичког јавног тужиоца Пtz 738/21 од 08.11.2021. године против правноснажне пресуде Прекршајног суда у Смедереву 05 Пр 5865/21 од 18.06.2021. године и пресуде Прекршајног апелационог суда у Београду 8 Прж 15150/21 од 24.08.2021. године, у предмету прекршаја, у јавној седници већа, одржаној дана 27.12.2021. године, донео је

ПРЕСУДУ

Захтев се **УСВАЈА**, па се **ПРЕИНАЧУЈУ** пресуда Прекршајног суда у Смедереву 05 Пр 5865/21 од 18.06.2021. године и пресуда Прекршајног апелационог суда у Београду 8 Прж 15150/21 од 24.08.2021. године, тако што се прекршајни поступак, покренут против окривљеног правног лица „АА“ д.о.о. са седиштем у ..., ... број ..., ПИБ ..., матични број ..., због прекршаја из члана 14. став 1. тачка 5. Закона о Централној евиденцији стварних власника и против окривљеног одговорног лица у правном лицу ББ, од оца ВВ, ЈМБГ ... са пребивалиштем у ..., улица ... број ..., због прекршаја из члана 14. став 2. у вези става 1. тачка 5. Закона о Централној евиденцији стварних власника, **ОБУСТАВЉА**.

Трошкови прекршајног поступка падају на терет буџетских средстава суда.

Образложење

Пресудом Прекршајног суда у Смедереву 05 Пр 5865/21 од 18.06.2021. године, окривљено правно лице „АА“ д.о.о. са седиштем у ..., и окривљено одговорно лице у правном лицу ББ, са пребивалиштем у ..., оглашени су одговорним што нису у законском року до 31.01.2020. године, извршили евидентирање података о стварном власнику регистрованог субјекта у Централној евиденцији стварних власника који води Агенција за привредне регистре са седиштем у Београду, што су били дужни да учине у складу са чланом 4. Закона о централној евиденцији стварних власника у електронској форми, преко налога, на систему за централизовано пријављивање корисника, а што је утврђено увидом у Централну евиденцију дана 24.11.2020. године, чиме је правно лице „АА“ д.о.о. са седиштем у ... учинило прекршај из члана 14. става 1. тачка 5. Закона о Централној евиденцији стварних власника, а одговорно лице у правном лицу ББ прекршај из члана 14. став 2. у вези става 1. тачка 5. Закона о Централној евиденцији стварних власника, за шта су на основу наведених прописа и

члана 43. Закона о прекршајима осуђени и то: окривљено правно лице „АА“ д.о.о. на новчану казну у износу од 200.000,00 динара, а окривљено одговорно лице у правном лицу ББ на новчану казну у износу од 20.000,00 динара, све под претњом доношења посебног решења о начину извршења неплаћене казне, а обавезани су и на сношење трошкова поступка у износу од по 3.000,00 динара, сваки окривљени посебно, под претњом принудног извршења.

Поступајући по жалби браниоца окривљених, Прекршајни апелациони суд је пресудом 8 Прж 15150/21 од 24.08.2021. године, жалбу одбио и првостепену прекршајну пресуду потврдио.

Против пресуде Прекршајног суда у Смедереву 05 Пр 5865/21 од 18.06.2021. године и пресуде Прекршајног апелационог суда у Београду 8 Прж 15150/21 од 24.08.2021. године, Републички јавни тужилац је подигао захтев за заштиту законитости због битне повреде одредаба прекршајног поступка из члана 264. став 2. тачка 4) у вези члана 84. став 3. и члана 184. став 2. тачка 4) Закона о прекршајима. У захтеву указује да из списка предмета произлази да су окривљени учинили прекршај 31.01.2020. године, а да је решење о покретању прекршајног поступка првостепени прекршајни суд у Смедереву, као надлежни суд, донео тек 24.05.2021. године, дакле једну годину, три месеца и 23 дана након учињеног прекршаја, што је супротно одредби члана 84. став 1. Закона о прекршајима, према којој прекршајни поступак не може да се покрене нити води, ако протекне једна година од дана када је прекршај учињен. Наводи да је одредбом члана 84. став 3. Закона о прекршајима прописано да се застаривање прекида сваком процесном радњом надлежног суда, која се предузима ради вођења прекршајног поступка. Сматра да су нижестепени судови погрешно применили наведену одредбу закона када су оценили да је у смислу те одредбе, у конкретном случају, дошло до прекида застаривања доношењем решења којим се Прекршајни суд у Београду, дана 25.01.2021. године, огласио ненадлежним за вођење прекршајног поступка. Наиме, наведеном одредбом је прописано да се застаривање прекида сваком процесном радњом надлежног суда која се предузима ради вођења прекршајног поступка. У конкретном случају, Прекршајни суд у Београду није суд који је био надлежан за вођење прекршајног поступка, те радња доношења решења о ненадлежности не може бити радња која прекида застарелост покретања и вођења прекршајног поступка сходно одредби члана 84. став 3. Закона о прекршајима. Прекршајни суд у Београду својом процесном радњом – доношењем решења о ненадлежности, није могао да прекине застарелост, јер је исти био ненадлежан, што је и потврдио доношењем наведеног решења. Имајући у виду наведено, истиче да је надлежни првостепени прекршајни суд у Смедереву био дужан да сходно члану 184. став 2. тачка 4) Закона о прекршајима решењем одбаци захтев за покретање прекршајног поступка, јер нису постојали услови за покретање прекршајног поступка, с обзиром да је са протеком дана 31.01.2021. године наступила застарелост за покретање прекршајног поступка. Наводи да је су на тај начин прекршајни судови учинили битну повреду одредаба прекршајног поступка у смислу члана 264. став 2. тачка 4) у вези члана 84. став 3. и члана 184. став 2) тачка 4. Закона о прекршајима и да је повређено материјално право у смислу члана 265. став 1. тачка 3) Закона о прекршајима, јер је за покретање прекршајног поступка наступила застарелост. Предлаже да Врховни касациони суд захтев усвоји и побијане пресуде преиначи, тако што ће прекршајни поступак против окривљеног правног лица и окривљеног одговорног лица обуставити услед наступања застарелости за покретање прекршајног

поступка и одлучити да трошкови прекршајног поступка падају на терет буџетских средстава суда.

Врховни касациони суд је обавестио о седници већа Републичког јавног тужиоца, који, иако уредно обавештен, није приступио.

Поступајући по поднетом захтеву и испитујући побијану пресуду у смислу одредбе члана 287. Закона о прекршајима („Службени гласник РС“, бр. 65/13, 13/16 и 98/16), Врховни касациони суд је нашао да је захтев основан.

Одредбом члана 84. став 1. Закона о прекршајима, прописано је да се прекршајни поступак не може покренути нити водити, ако протекне једна година од дана када је прекршај учињен. Према ставу 3. истог члана, застаривање се прекида сваком процесном радњом надлежног суда која се предузима ради вођења прекршајног поступка, а према ставу 4, после сваког прекида застаривање почиње поново да тече.

Према одредби члана 184. став 1. Закона о прекршајима, када суд утврди да не постоје услови за покретање прекршајног поступка, захтев за покретање поступка, одбациће решењем. Према ставу 2. тачка 4) истог члана, не постоје услови за покретање прекршајног поступка када је наступила застарелост за покретање прекршајног поступка.

Одредбом члана 264. став 2. тачка 4) истог закона прописано је да битна повреда одредаба прекршајног поступка која је од утицаја или је могла да буде од утицаја на доношење законите и правилне пресуде или решења постоји ако суд у току прекршајног поступка или приликом доношења одлуке није применио или је погрешно применио коју одредбу овог закона, или је у току прекршајног поступка повредио право одбране.

Из образложења побијаних пресуда и стања у списима предмета произлази да је Агенција за привредне регистре Београд поднела, Прекршајном суду у Београду захтев за покретање прекршајног поступка против окривљеног правног лица и окривљеног одговорног лица због прекршаја из члана 14. став 1. тачка 5. Закона о Централној евиденцији стварних власника у односу на правно лице, односно због прекршаја из члана 14. став 2. истог закона у односу на одговорно лице. У чињеничном опису захтева за покретање прекршајног поступка је наведено да окривљени нису најкасније до 31. јануара 2020. године извршили евидентирање података о стварном власнику регистрованог субјекта у Централној агенцији стварних власника коју води Агенција за привредне регистре са седиштем у Београд. Прекршајни суд у Београду је захтев примио 03.12.2020. године, а решењем Пр 8668/20 од 25.01.2021. године се огласио ненадлежним за вођење прекршајног поступка налазећи да није месно надлежан суд за поступање и списе предмета доставио Прекршајном суду у Смедереву, као надлежном. Прекршајни суд у Смедереву је покренуо прекршајни поступак решењем 5 Пр 5865/2021 од 24.05.2021. године, а првостепену прекршајну пресуду 05 Пр 5865/21 којом је окривљене огласио одговорним и осудио на новчане казне донео 18.06.2021. године. У образложењу побијане другостепене пресуде Прекршајног апелационог суда у Београду 8 Прзз 15150/21 од 24.08.2021. године, којом је потврђена првостепена прекршајна пресуда, цењен је навод жалбе браниоца окривљених да је дошло до застарелости покретања прекршајног поступка, па је нађено да је неоснован. Ово стога што је по оцени другостепеног прекршајног суда дошло до прекида застаривања процесном радњом Прекршајног суда у Београду односно доношењем решења тог суда од 25.01.2021. године, којим се огласио ненадлежним за вођење прекршајног поступка. Како се одлука суда о оцени сопствене надлежности неспорно доноси, односно процесна радња предузима у циљу покретања и вођења поступка, то се оваквом

радњом прекида застаревање у смислу члана 84. став 3. Закона о прекршајима без обзира што је предметно решење донето пре доношења решења о покретању прекршајног поступка.

Имајући у виду наведено, а полазећи од цитираних прописа, Врховни касациони суд налази да се основано захтевом за заштиту законитости указује да су у прекршајном поступку учињене битне повреде одредаба прекршајног поступка у смислу члана 264. став 2. тачка 4) у вези члана 84. став 3. и члана 184. став 2. тачка 4) Закона о прекршајима, као и да је повређено материјално право у смислу члана 265. став 1. тачка 3) Закона о прекршајима, јер је за покретање прекршајног поступка наступила застарелост.

Доношење решења којим се месно ненадлежни суд огласио ненадлежним за вођење прекршајног поступка не представља процесну радњу надлежног суда. Стога доношење таквог решења, а пре покретања прекршајног поступка, не доводи до прекида застаревања у смислу цитиране одредбе члана 84. став 3. Закона о прекршајима.

Имајући у виду изложено, у моменту доношења решења о покретању прекршајног поступка 5 Пр 5865/2021 од 24.05.2021. године, нису постојали услови за покретање прекршајног поступка, с обзиром да је дана 01.02.2021. године наступила застарелост за покретање прекршајног поступка. Према томе, првостепени прекршајни суд у Смедереву је био дужан да на основу члана 184. став 2. тачка 4) Закона о прекршајима решењем одбаци захтев за покретање прекршајног поступка.

Са наведених разлога, Врховни касациони суд је на основу одредбе члана 286. став 1. и члана 287. став 4. у вези члана 248. став 1. тачка 6) Закона о прекршајима одлучио као у изреци пресуде.

С обзиром на донету одлуку, Врховни касациони суд је на основу члана 141. став 2. Закона о прекршајима, одлучио да трошкови прекршајног поступка падају на терет буџетских средстава.

ПРЕСУЂЕНО У ВРХОВНОМ КАСАЦИОНОМ СУДУ
дана 27.12.2021. године, Прзз 19/2021

Записничар,
Драгица Вранић, с.р.

Председник већа – судија,
Катарина Манојловић Андрић, с.р.

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић